

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
נטושים דבעל כרחו, דכתיב (שמות כ"ג) והשביעת תשמטנה ונטשתה - אפקעתא דמלכא. רטושים - דמדעתן, דכתיב (הושע י') אם על בנים רטשה.												!	◇	לט.		
וכולם שמין להם כאריס.	תנא:													◇	לח.	
אהייא?												^			לט.	
אילימא אשבוין												!			לט.	
השתא זריז ונשכר הוה, מאי דאשבח מיבעיא?												ז			לט.	
אלא ארטושים												!			לט.	
והא מוציאין אותן מידו קתני												ז			לט.	
אלא אנטושים												!		◇	לט.	
למאן?												^			לט.	
אילימא לרבנן												!			לט.	
הא אמרי מוציאין אותו מידו	[רבנן]											ז	■		לט.	
אי רבן שמעון בן גמליאל												!		◇	לט.	
הא אמר שמעתי שהנטושים כשבוין												ז	■	◇	לט.	
כשבוין, ולא שבוין. כשבוין - דאין מוציאין אותו מידו, ולא שבוין - דאילו התם זריז ונשכר, ואילו הכא שיימינן ליה כאריס.												!		◇	לט.	
ומאי שנא מהא דתנן:													ז		לט.	
המוציא הוצאות על נכסי אשתו, הוציא הרבה ואכל קימעא, קימעא ואכל הרבה - מה שהוציא הוציא, ומה שאכל אכל	[תנן]												ז	■	◇	לט.
הא לא דמיא אלא להא:													!		◇	לט.
המוציא הוצאות על נכסי אשתו קטנה - כמוציא על נכסי אחר דמי.	דאמר ר"י אמר רב חסדא:												■	!	◇	לט.
אלמא: כיון דלא סמכא דעתיה - תקינו ליה רבנן, כי היכי דלא לפסדינהו.													■	!	◇	לט.
הכא נמי, תקינו ליה רבנן כי היכי דלא לפסדינהו.													!		לט.	
וכולן שמין להם כאריס.															◇	לט.
וכולן לאיתויי מאי?													^		לט.	
לאיתויי הא דאמר רב נחמן אמר שמואל:													!		◇	לט.
שבוי שנשבה - מורדין קרוב לנכסיו, יצא לדעת - אין מורדין קרוב לנכסיו.	[רב נחמן אמר שמואל]												■	!	◇	לט.
בורח הרי הוא כשבו.	ורב נחמן דידיה:												■	!	◇	לט.
בורח מחמת מאי?													^		לט.	
אילימא מחמת כרגא													!		לט.	
היינו לדעת													ז		לט.	
אלא בורח מחמת מרדין.													!		◇	לט.
שבוי שנשבה והיניח קמה לקצור, ענבים לבצור, תמרים לגדור, זיתים למסוק - בית דין יורדין לנכסיו ומעמדין אפטרופוס, וקוצר ובוצר וגודר ומוסק, ואחר כך מורדין קרוב לנכסיו.	רב יהודה אמר שמואל:													■	◇	לט.
ולוקים אפטרופא לעולם														ז	לט.	
אפטרופא לדיקנני לא מוקמינן.													!		◇	לט.
אין מורדין קטן לנכסי שבו, ולא קרוב לנכסי קטן, ולא קרוב מחמת קרוב לנכסי קטן. אין מורדין קטן לנכסי שבו - דלמא מפסיד להו. ולא קרוב מחמת קרוב לנכסי קטן - באחי מאימא. ולא קרוב לנכסי קטן - כיון דלא מחי, אתי לאחזוקי ביה.	רב הונא:													■	◇	לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שמע מינה מדרב הונא: אין מחזיקין בנכסי קטן, ואפילו הגדיל. - ולא אמרן אלא באחי דאבא, אבל באחי דאמא - לית לן בה. ואחי דאבא נמי לא אמרן אלא בארעתא, אבל בבתי - לית לן בה. ובארעתא נמי לא אמרן אלא דלא עביד - עיטדא, אבל עביד עיטדא - קלא אית לה.	רבא:										■	◇	לט:	
ולא היא, לא שני אחי דאבא ולא שני אחי דאמא, לא שני ארעתא ולא שני בתי, ולא שני עביד עיטדא לא שני לא עביד עיטדא - לא מחתינן.											■	◇	לט:	
ההיא סבתא דהוויא לה תלת בנתא, אישתבאי איהי וחדא ברתא, אידך תרתי בנתא שכיבא חדא מינייהו ושבקה ינוקא.												○	◇	לט:
היכי נעביד? לוקמינהו לנכסי בידא דאחתא - דלמא שכיבא סבתא, ואין מורידין קרוב לנכסי קטן. נוקמינהו לנכסיה בידא דינוקא - דלמא לא שכיבא סבתא, ואין מורידין קטן לנכסי שבו?	אביי:										^	◇	לט:	
הלכך, פלגא יהבינא לה לאחתא, ואידך פלגא מוקמינן ליה אפטרופא לינוקא.	אמר אביי:										■	◇	לט:	
מגו דמוקמינן אפטרופא לפלגא - מוקמינן ליה אפטרופא לאידך פלגא.	רבא:										■	◇	לט:	
לסוף שמעו דשכיבא סבתא.											○	◇	לט:	
תילתא יהבינן לה לאחתא. ותילתא יהבינן ליה לינוקא, ואידך תילתא יהבינן דנקא לאחתא, ואידך דנקא מוקמינן ליה אפטרופא לינוקא.	אביי:										■	◇	לט:	
מגו דמוקים אפטרופא לנקא - מוקמינן נמי אפטרופא לאידך דנקא.	רבא:										■	◇	לט:	
מרי בר איסק אתא ליה אחא מבי חזוא.												○	◇	לט:
אמר ליה: פלוג לך?												○	◇	לט:
אמר ליה: לא ידענא לך.												○	◇	לט:
אתא לקמיה דרב חסדא.												○	◇	לט:
שפיר קאמר לך, שנאמר (בראשית מ"ב) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרוהו מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן.	אמר ליה: [רב חסדא]										■	◇	לט:	
אמר ליה: זיל אייתי סהדי דאחזת את.	אמר ליה: [רב חסדא]										○	◇	לט:	
אמר ליה: אית לי סהדי, ודהלי מיניה, דגברא אלימא הוא.											○	◇	לט:	
אמר ליה לדידיה: זיל את אייתי סהדי דלאו אחוך הוא.	[רב חסדא]										○	◇	לט:	
אמר ליה: דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.											○	◇	לט:	
הכי דיינינא לך ולכל אלימי דחברך.	אמר ליה: [רב חסדא]										○	◇	לט:	
אמר ליה: סוף סוף אתו סהדי ולא מסהדי?											○	◇	לט:	
תרתוי לא עבדי.	אמר ליה: [רב חסדא]										○	◇	לט:	
לסוף אתו סהדי דאחזת הוא.											○	◇	לט:	
אמר ליה: לפלוג לי נמי מפרדיסי ובוסתני דשתל.											○	◇	לט:	
שפיר קאמר לך	אמר ליה: [רב חסדא]										■	◇	לט:	
הניח בנים גדולים וקטנים, והשביחו גדולים את הנכסים - השביחו לאמצע	דתנן:										■	◇	לט:	